

vi naae Fæstets Overgang til Selveiendom saasnart som mulig. Det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) søgte vel at paavise, at Lovforslaget i Virkeligheden bevarede Fæstevæsenet ud i en vis Fremtid, men det forekommer mig, som sagt, at de ærede Godseiere, naar det er deres faste Bestemmelse at ville fremme Fæstets Overgang til Selveiendom ad Frivillighedens Vej, ligesaa godt ville kunne gjøre det, uagtet der gives en Lov som den her foreslaaede, som i modsat Fald. Naar de blot ville see at komme overeens med Fæsterne saasnart som mulig om Afhændelsen til Selveiendom, saa seer jeg ikke, at Fæstevæsenets Afsløstning ved den foreslaaede Lov kan siges at blive udfødt i en fjern Fremtid. — Det ønsker jeg endnu at yttre. Det har glædet mig overordentlig at høre den ærede Ministers Udtalelser i denne Sag. Der er dog herved kommet en Udsigt tilstede til, at vi kunne vente at faae en Lov som den foreslaaede gennemført, om ikke i denne Session, saa dog i den næste, og jeg troer derfor, at man skylder den ærede Minister Tak for hans Udtalelser. Jeg havde rigtignok ogsaa ventet at høre ganske andre Udtalelser om Lovforslaget fra den modsatte Side af Salen end dem, vi have hørt. Jeg havde ventet, at det der vilde have fundet den Modtagelse, som det fortjente, nemlig, at dets Grundlag er et saadant, at der kunde bygges derpaa. De ærede Godsetere have jo dog tidligere viist, at de, naar der er Tale om Reformspørgsmaal, nok ere villige til at gaae med. Sif vi ikke saaledes i sin Tid Hovriet afløst? Man kan vel sige, at Godseierne bleve betalte derfor, men de vare dog villige til at gaae ind derpaa. Sif vi ikke ogsaa i 1861 Loven om Forbedring af Fæstevæsenet? Ja, ogsaa da bleve Godseierne naturligtviis betalte derfor. Vi staae vistnok ogsaa her i en lignende Stilling. Jeg troer, at, naar vi blot havde en lille Præmie at give derfor — det tør jeg vel nok sige —, saa vilde Godseierne ogsaa nok være villige til at fremme det foreliggende Lovforslag. Men jeg veed rigtignok ikke, hvad det egentlig skulde være for en Præmie. Naar Sagen imidlertid kunde komme i Udvalg, saa haaber jeg, at man vel vil kunne finde Noget, Gods-

eierne ville blive godt fornøiede med, og hvorfor de ville gaae ind paa at fremme Lovforslaget videre med os Andre. Jeg veed, som sagt, ikke ret endnu, hvad det kunde være, som vi saaledes kunde sætte som Præmie, og, om jeg vidste det, turde jeg heller ikke sige det; men det kunne vi jo tale om senere. — Jeg skal slutte med at udtale, at jeg vil stemme for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, og at jeg dernæst, hvis et Forslag derom kommer frem, vil stemme for et Udvalgs Nedsættelse. Jeg havde havt en Deel mere, som jeg kunde have ønsket at udtale, navnlig med Hensyn til, hvad der er blevet anført om Grundlovens § 82, men, da mine ærede Naboer baade tilhøre (M. Andersen) og tilvenstre (N. Rasmussen) allerede have yttret sig derom, skal jeg indskrænke mig til disse saa Bemærkninger.

Dvisgaard: Den meget ærede 3die Landstingsmand for 2den Kreds (Zyphen-Abeler) yttrede igaar, at der sandsynligtviis ikke vilde komme noget Nyt frem. Jeg kan vel heri i det Væsentlige være enig med ham, men der er dog et og andet Punkt, der efter min Opfattelse ikke har været omhyggelig nok overvejet, som jeg dog troer fortjente at komme i behørig og fuldstændigere Overveelse. Den ærede 1ste Landstingsmand for 9de Kreds (N. Rasmussen) yttrede, at det høie Landsting helst maatte gjøre kort Proces med Lovforslaget for derved strax at give sin Mening tilkjende. Det er imidlertid min Overbeviisning, at, om end Landstinget i det Hele taget ikke er særdeles gunstig stemt for Lovforslaget i dets nærværende Skikkelse, er der dog et levende Duffe hos dets Medlemmer i Almindelighed om at faae en Fæsteafsløsningslov gennemført, forsaavidt den maatte kunne blive bygget paa reifærdige og skjonsomme Principer, og efter min Opfattelse er det dog muligt, at noget Saadant endnu vil kunne fremkomme. Derfor kan jeg ikke Andet end ønske, at Sagen vil gaae til 2den Behandling, og mulig, som det blev yttret af den ærede sidste Taler, til et Udvalg. Jeg har navnlig den Opfattelse, at det vil være fuldstændigt urigtigt, at stille Lehnsbesiddere, Stambesiddere og Eignende al-